

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

Van Céfas gezien

En dat Hij is van Céfas gezien, daarna van de twaalfen

1 Korinthe 15:5

Wanneer de apostel Paulus in 1 Korinthe 15 een aantal verschijningen van de opgestane Zaligmaker opsomt om de waarachtigheid van Christus' opstanding te beklemtonen, dan noemt hij als eerste de verschijning van Jezus aan Céfas. En Céfas is Petrus (zie Johannes 1:43). En dat Hij is van Céfas gezien, daarna van de twaalfen. De oorspronkelijke naam van Petrus was Simon. En dat hij in de discipelkring veelal nog met die naam werd genoemd is dan ook begrijpelijk. Wanneer de Emmaüsgangers na hun heerlijke ontmoeting met de Opgestane terugkeren in Jeruzalem dan horen ze uit de mond van de elfen en die met hen vergaderd waren de blijde mare: de Heere is waarlijk opgestaan, *en is van Simon gezien!* En dat Hij is van Céfas gezien, *daarna van de twaalfen*, zegt de apostel. Van de discipelen valt dus aan Petrus de eer te beurt om als eerste de opgestane Zaligmaker te ontmoeten. En was de boodschap van de engel aan de vrouwen bij het open graf al niet hoogst opmerkelijk: doch gaat heen, zegt Zijn discipelen, *en Petrus*, dat Hij u voorgaat naar Galilea! Zegt de discipelen, *en Petrus!* Petrus wordt apart genoemd. En dat Hij is van Céfas gezien, daarna van de twaalfen. Waarom toch? Waarom Petrus het eerst? Waarom valt Petrus die onderscheiding te beurt? Had Petrus het er dan naar gemaakt? Had Petrus zich dan zo uitzonderlijk goed gedragen tegenover Jezus? Integendeel! Wij weten wel beter! En Petrus zelf wist wel beter. *Maar juist daarom!* O, hier openbaart zich die persoonlijke zielszorg van de Heere Jezus aan Zijn zo diepgeval-

discipel. Hij heeft geweten, Hij heeft gepeild, wat er in het hart van Petrus moet zijn omgegaan. O zeker, dat onbegrijpelijk lijden en sterven van hun geliefde Meester heeft ook de andere discipelen diep aangegrepen. Maar Petrus toch wel in het bijzonder. Hij, Simon-bar-Jona, die van Jezus die heerlijke naam Céfas-Petrus-Rotsman gekregen had. Hij, Petrus, die door Jezus zo bijzonder bevoorrecht was in veel opzichten boven de anderen; hij, Petrus, die door het geloof op de golven had gewandeld, die eens die heerlijke belijdenis had uitgesproken: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God, en die daarna zo heerlijk door Jezus was toegesproken: Ik zeg u, gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen!

Maar ach: dat was alles voorbij, voorgoed voorbij, verleden tijd! Dat alles was door hemzelf voorgoed verzon- digd in die vreselijke nacht, daar op die binnenplaats van het paleis van Kajafas. Daar heeft hij immers zijn Meester verloochend, daar heeft hij met vloeken en eedzweren ontkend, dat hij ook maar enige band aan Jezus zou hebben: ik ken de Mens niet! En toen die blik van Jezus, die ogen van Jezus! En naar buiten gaande, had hij bitter geweend. Wat heb ik gedaan? O, wat heb ik toch gedaan? Gelegenheid om vergeving te vragen, kreeg hij niet. Diezelfde middag stierf Jezus aan het vloekhout.

Kunnen wij ons een klein beetje inle- ven in wat er in de ziel van Petrus is omgegaan sinds die vreselijke nacht?

Wat het gevaar van de wanhoop niet levensgroot aanwezig? Hoe moet hij die dagen na zijn verloochening toch hebben doorgebracht?

En dan verneemt hij van de vrouwen de blijde boodschap, dat Jezus leeft,

dat zij Hem hebben ontmoet. En onge- twijfeld is er een schok van vreugde door hem heengegaan. Want hoe diep hij ook gevallen was, hij had zijn Meester lief met een oprechte, vurige liefde. En het zal een ogenblik in zijn ziel gejubeld hebben: Jezus, de Zoon van de levende God, de Koning van mijn hart opgestaan uit de doden, als Overwinnaar van dood en graf!

Maar meteen komt dat andere weer naar boven. O, als dat verschrikkelijke nu eens niet was gebeurd, wat zou hij dan met een vrolijk hart de Meester hebben kunnen tegemoet gaan. Maar nu - hij heeft alle recht op Hem verlo- ren. Hij heeft Hem verloochend, toen Hij zo verguisd werd, zal Jezus nu Zijn ontrouwe discipel niet verloochenen, nu Hij is verheerlijkt. Ach ja, die vrou- wen zijn blij, en ze kunnen blij zijn. En straks ook de andere discipelen. Maar hij? Zo zwaar heeft hij zich aan de Opgestane vergrepen, dat hij wel bang moet zijn om Hem te ontmoeten. Hij zal in Hem een vertoornd Rechter ont- moeten, Die het hem in goddelijke gestrengheid zal toevoegen: Simon (nee, niet: Petrus!): wie mij verlooch- end zal hebben voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader in de hemelen!

Lezers, wat heeft een verslagen, een schuldige, een doemwaardige zondaar te verwachten van een ontmoeting met de levende Christus?

En dat Hij is van Céfas gezien, daarna de twaalfen!

Van Céfas gezien! Daar staan ze, oog in oog! Hoe staan hun ogen? Wat zegt Jezus? Wat zegt Petrus?

Wat zullen wij zeggen? Niets! Zwij- gen! Aanbidden!

Looft Hem, Die u, *al wat gij hebt mis- dreven*,

Hoeveel het zij, genadig wil vergeven. De meditatie was, denk ik, erg voor- werpelijk. De Heilige Geest moge haar onderwerpelijk toepassen.

Ds. M. Vlietstra

Van de administratie

Aan giften ontvingen we in de afgelopen 2 weken voor ons blad f 795,- en voor de school in Dundas f 500,-, terwijl er 4 nieuwe abonnees konden inboeken. Zowel voor de giften als voor de opgaven van de nieuwe abonnees, hartelijk dank.

De abonnementsgelden zijn nog lang niet allemaal binnen. Als u dit leest en u heeft uw acceptgirokaart niet meer, kunt u ook met uw eigen girokaart betalen. We hopen dat spoedig de laatste achterblijvers ook over de brug komen. Bij voorbaat dank.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn. Telefoon: 0172-474202. Postbank: 704350.

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Voordijk 247, 2992 AL Barendrecht, telefoon 0180-613069.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 0172-474202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Van de redactie

Inhoud

Ds. P. den Butter vervolgt zijn serie over de brief van de apostel Paulus aan de Filippienzen, Ds. H. Polinder schrijft verder over 'Des Christens groot interest' van William Guthrie, Ds. J.H. van Dijk gaat verder met het schrijven over "Gaaf de dominee voorbij?"

Ontmoetingsdag Sliedrecht

D.V. zaterdag 18 april in de Chr. Geref. Kerk Bethel te Sliedrecht.

's Morgens half 11: opening:

Ds. P. van Zonneveld.

Spreker: Ds. G. Bouw.

's Middags 2 uur: opening:

Ds. K. Visser.

Spreker: Ds. L.W. van der Meij.

Sluiting: Ds. M.C. Tanis.

Er staat om 9.30 uur en om 10.00 uur een busje bij het station Sliedrecht voor gratis vervoer naar de kerk.

We hopen dat er velen zullen komen. Het zijn altijd goede dagen waarop Gods Woord centraal staat, maar waar

ook ruimschoots gelegenheid is tot onderlinge ontmoeting en gesprek.

Verschijningsdatum komende nummer

Nummer 9 zal D.V. 7 mei verschijnen, dat is dus een week later dan gebruikelijk. Copy binnen woensdag 29 april. Zouden alle scribenten met deze datum rekening willen houden? Bij voorbaat hartelijk dank voor de medewerking.

Israël-avond in Barendrecht

D.V. donderdagavond 14 mei a.s. zal Ds. C. Sonneveld (pred. Geref. Gemeente te Veenendaal) met Ds. Baruch Maoz (een Messiasbelijdende Jood) een avond verzorgen in de zaal van de Chr. Geref. Kerk te Barendrecht. Ds. P. den Butter zal Ds. Maoz vertalen. De opbrengst van deze avond is bestemd voor het vertalen in het Hebreeuws van het boekje van Ds. F. Bakker "Gedestgestalten". Er bestaat al een Engelse vertaling die veel aftrek blijkt te hebben in Israël. Leden uit andere gemeenten van Barendrecht zijn ook van harte welkom.

AvH

Paulus en de Filippienzen (16)

"Alleenlijk, wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen"

(Fil. 1:27)

We komen nu toe aan een nieuw gedeelte in de brief aan de Filippienzen. In het voorafgaande heeft Paulus het een en ander meegedeeld over zijn persoonlijke omstandigheden om de onrust die er bij de Filippienzen was ontstaan weg te nemen. Nu gaat de apostel heel direct de lezers van zijn brief aanspreken en geeft hij hen uitdrukkelijke vermaningen en aansporingen. Het gedeelte waarin Paulus dit doet loopt van 1:27 tot 2:16.

Alleenlijk

Paulus begint zijn aansporing met het woord 'alleenlijk'. Daarmee geeft hij tegelijk aan dat wat hij nu gaat schrijven van groot belang is. Hij heeft verteld dat de Filippienzen niet bezorgd hoeven te zijn. Het Evangelie lijdt geen schade doordat Paulus gevangen genomen is. En wat Paulus zelf betreft, hij verheugt zich. Het leven is hem immers Christus en zijn sterven zal enkel gewin voor hem zijn. Bovendien

heeft hij er nog hoop op, dat hij in staat zal zijn nog eens naar Filippi te reizen om onder de Filippienzen te werken. Maar, afgedacht van dat alles en ongeacht wat er verder ook nog allemaal zal kunnen gebeuren, één ding is van allesbeslissende betekenis. Dat geeft Paulus aan door dit gedeelte te beginnen met het woord "Alleenlijk". Laten de Filippienzen dan ook vooral op dit ene ding letten. Wat dat ene ding is geeft Paulus weer in de vorm van een gebod. Hij komt niet met een beleefd verzoek. Hij volstaat zelfs niet met het doen van een dringend appèl op de Filippienzen. Nee, zijn woord klinkt veel krachtiger. Hij bevéélt. Hij geeft een woord, waarmee hij hun gewetens bindt. Niet maar voor een ogenblik of voor een klein poosje. Nee, hij bindt hun gewetens voor nu en voor altijd. Wat hij gaat zeggen heeft altijd-geldende kracht. En wat ze daar dan tegelijk bij moeten bedenken is dat Paulus dit bevel geeft als apostel van de Heere Jezus. Daarom heeft dit bevel een Goddelijke oorsprong. Het is Gods eigen Woord en draagt daarom Gods eigen gezag.

Wandel

Wat hij te zeggen heeft drukt hij uit in beeldspraak. Hij heeft het over 'wandelen'. Dat komen we meer tegen in de brieven van de apostel. Bijvoorbeeld in Ef. 4:1 "Zo bid ik u dan, ik de gevangene in de Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt". U ziet dat dit woorden zijn die heel sterk doen denken aan wat we in Fil. 1:27 lezen. De vertaling laat echter niet zien, dat er toch een verschil is. In Ef. 4:1 gebruikt Paulus het gewone woord voor 'wandel', waarmee dan de levenswandel, de levensstijl tot uitdrukking wordt gebracht. Dat is echter in Fil. 1:27 anders. Daar maakt Paulus gebruik van een werkwoord, waarvan hij in Fil. 3:20 het zelfstandige naamwoord noemt. "Onze wandel is in de hemelen". Met dat woord 'wandel' duidt Paulus het burgerschap van de Filippijnen aan. Hun domicilie. U herinnert u dat de stad Filippi een kolonie genoemd wordt. De inwoners van Filippi zijn dan ook kolonisten. Het was gewoonte dat sommige plaatsen door de overheid in Rome als kolonie werden aangewezen. In die koloniën vestigden zich dan Romeinen. Bijvoorbeeld oudgedienden uit het leger. Zo woonden er dus Romeinen buiten Rome, in vreemde gebieden. Maar al woonden ze in den vreemde, ze bleven natuurlijk Romeinen. Hun 'wandel', hun domicilie was in Rome.

De gelovigen in Filippi zijn ook kolonisten. Ze zijn niet in hun vaderland, maar leven in den vreemde. Waar horen ze dan thuis? Waar is hun domicilie? In de hemel. Daar horen ze thuis want ze zijn burgers van het Koninkrijk der hemelen geworden. Alleen ze wonen daar nog niet. Ze zijn nog op aarde. Maar dan zal in hun manier van leven, in hun doen en laten, wel moeten uitkomen, dat ze burgers van de hemel zijn. Ze moeten zich gedragen in overeenstemming met hun burgerschap. En ze moeten niet leven naar de gewoonten en de gebruiken van het land waarin ze als vreemdelingen verkeren.

Overeenkomstig het Evangelie

Hoe dat dan zal moeten zijn, wijst Paulus aan in de woorden "waardiglijk het Evangelie van Christus". Met dat Evangelie moet hun levensstijl in overeenstemming zijn. Er zal een zekere 'waardigheid' uit hun gedrag moeten spreken. Moeten ze zo dan de zegeningen des Heeren verdienen? Is het Paulus' bedoeling om hen op te

wekken tot een godvruchtig gedrag opdat ze zo de zaligheid waardig zullen worden? Geen sprake van. Wat zou een mens dan kunnen doen om iets te verdienen? Moet er nog iets door ons verdiend worden? Het Evangelie is toch goed nieuws voor mensen, die nooit meer iets verdienen kunnen, omdat ze door de zonde geheel onbekwaam geworden zijn. Zelfs dood in de zonden en misdaden.

Wat Paulus bedoelt is heel wat anders. Ze moeten daar in Filippi zo leven dat in heel hun leven tot uitdrukking komt dat ze onder de beheersing en de controle van het Evangelie staan. Hoe dat gestalte zal moeten krijgen? Dat hangt samen met het karakter van het Evangelie. Daarbij vallen de volgende dingen te bedenken.

In het Evangelie gaat het om de meest wezenlijke werkelijkheden, zoals God, de zonde, de straf op de zonde, de genade, Christus, vergeving, en dergelijke. Als ons leven dan ook in overeenstemming met het Evangelie zal zijn, dan zal blijken, dat we ons van het grote belang van deze werkelijkheden bewust zijn. Dat wil zeggen, dat de dingen die in het Evangelie aan de orde komen in ons leven ook centraal zijn komen te staan. Anders gezegd: Dat ons leven dan niet meer draait om de vergankelijke dingen, zoals ons huis en ons geld en onze meubels en onze vakantie, en dergelijke. We hebben geleerd voor andere dingen te leven.

Het Evangelie is ook de boodschap, die ons bekend maakt hoe God ervoor gezorgd heeft dat zondaren verlost kunnen worden. Anders gezegd: Het Evangelie laat zien dat een mens door zijn zonde schuld heeft en een gebondene is en dat niets hem van de schuld en de macht van de zonde kan verlossen dan alleen Gods almachtige en genadige daden. Als ons leven dan in overeenstemming met het Evangelie zal zijn, dan zullen we leed dragen over de zonde waarmee we God vertoornd hebben en we zullen een afkeer van de zonde hebben, omdat die een macht is die ons schuldig maakt en gevangen neemt.

Omdat het Evangelie vervolgens laat zien, dat het Gods onverdiende gunst is waardoor een mens verlost wordt, brengt dat Evangelie ook een wonderlijke en onuitsprekelijke blijdschap, zeker voor hen, die het genadewoord Gods in het geloof mogen aangrijpen en omhelzen. Daarom zal een leven dat overeenkomt met het Evangelie ook gekenmerkt worden door een har-

telijke vreugde in God. Hoezeer het leven van Gods kinderen dan ook omringd kan zijn van zorg en moeite, temidden van die zorg en moeite is er toch de verwondering en de blijdschap over de ondervonden genade.

Wat het Evangelie ook nog doet is ons de juiste verhouding laten zien tussen God en mens en tussen mens en medemens. De zonde sluit ons op; die staat als een muur om ons heen en sluit ons af van medemens. De zonde is ook als een dak boven ons hoofd, waardoor de gemeenschap met God afgesloten wordt. Maar wat zegt het Evangelie? Dat voor hen die in de Heere Jezus leren geloven tot zaligheid, die scheidingsmakende muur weg is en dat scheidingsmakende dak ook. Dat wil zeggen, dat er vrede komt met God en met de naaste. De verhoudingen worden hersteld. Een leven overeenkomstig het Evangelie zal dan ook door die herstelde relaties gekenmerkt worden.

Reactie op Gods gebod

Dat zijn zo maar een paar dingen die uit het Evangelie voortvloeien. En een leven, zoals Paulus dat bedoelt zal op deze zaken afgestemd zijn. Maar, helaas, het leven van velen is anders. Ook het leven van velen, die met de mond in het Evangelie roemen. Er is onder veel christenen een mentaliteit, die het allemaal niet zo precies neemt. Al heel snel noemt men een nauwgezet leven wettisch. Alsof een teer geweten, dat ernstig rekening zoekt te houden met wat de Heere vraagt, een bewijs van wetticisme is!

Hoe reageren we als we dit gebod lezen? In het algemeen valt er heel wat te leren uit de manier waarop een mens reageert als hem een gebod van God wordt voorgehouden. Die reactie laat vaak zien hoe de gesteldheid van het hart is. Van nature is onze reactie op Gods gebod: Wie is de Heere, dat ik Hem zou gehoorzaam zijn? Wij willen zelf uitmaken wat goed en kwaad is. We stellen zelf onze normen. En naarmate we de vrijheid nemen deze mentaliteit uit te leven raken we hoe langer hoe verder verwijderd van Gods wil, bekend gemaakt in Zijn wet en Zijn evangelie.

Het behoeft geen breed betoog als ik hier zeg dat deze geest beslag gelegd heeft op grote delen van ons volk en dat we ook in politiek opzicht door deze mentaliteit worden beheerst. We zijn autonome mensen, die ons door niets en niemand laten gezeggen. En dus is Gods gebod buiten werking gesteld. Hij heeft geen zeggenschap

over ons. Zo demonstreert de mens Zijn vijandschap tegen God. Zo blijkt hij te leven in een geest van rebellie.

Er is ook nog een andere mogelijkheid. Als God Zijn gebod geeft zijn er ook altijd mensen, die deze geboden verwelkomen als waren ze even zoveel sporten op de ladder die we moeten beklimmen om op deze wijze in de hemel te komen. Is dat zo, dan is de eigengerechtigheid aan het woord. Maar zo zijn Gods geboden toch niet bedoeld?

Leerden we echter leven van Gods genade, dan gaan we Gods geboden anders bezien. Ja, die geboden zijn dan welkom. Maar we gebruiken ze niet om er langs de weg van onze eigen gerechtigheden iets mee te verdienen. Als we Gods geboden liefkregen dan is dat omdat er liefde tot de Heere Zelf in ons hart kwam. En vanuit het beginsel van die liefde is er de begeerte om Hem te gehoorzamen en te dienen.

Consistentie

Voordat Paulus deze algemene aansporing nader gaat preciseren zegt hij eerst nog iets over de sfeer waarin de gehoorzaamheid aan dit gebod betracht dient te worden. Het lijken een paar onbetekenende woorden in het midden van vs. 27, waar hij spreekt over zijn eigen aanwezigheid of afwezigheid in Filippi. "Het zij dat ik kom en u zie, het zij ik afwezig ben". Maar met die woorden geeft hij aan hoe hij wil dat de Filippenzen gehoorzaamheid zullen betonen.

Die gehoorzaamheid moet consistent

zijn. Het mag geen verschil maken of Paulus nu wel of niet aanwezig is in Filippi en of hij met zijn eigen ogen hun gedrag kan aanschouwen of dat hij er alleen van horen zeggen wat van weet. Paulus' aan-of afwezigheid verandert immers niets aan de voorrechten die ze in Filippi genieten of aan de verplichtingen die het Evangelie hen oplegt. Die voorrechten en die verplichtingen zijn consistent. Daarom moet ook hun gehoorzaamheid consistent zijn.

Waarom? Wel, al is Paulus eventueel afwezig in Filippi, zodat hij niet kan nagaan of ze gehoorzaam zijn of niet, Gods oog slaat hen wel gedurig gade. Dat moeten ze goed beseffen. Daarom dienen ze gedurig te leven in de vreze des Heeren. Zoals ook Spr. 23:17 zegt: "Zijt te allen dage in de vreze des Heeren" Dat inspireert tot een heilige wandel. Als ons gedrag nog bepaald wordt door de aanwezigheid of de afwezigheid van een geestelijk leider en als we de dingen nog doen of laten met het oog op mensen alleen, om mensen te behagen of om mensen een gunstige indruk van onszelf te geven, dan hebben we nog maar weinig begrepen van wat de vreze des Heeren is. Wandelen overeenkomstig het Evangelie van Christus is: leven in het besef, dat Zijn oog mij ziet. Kunnen we deze blik van de Heere verdragen? Leggen we onze weg en wandel voor Hem open? Leven we onder het oog van Christus, lettend op de vinger van Christus?

Den Butter

Des Christens groot interest (8)

In dit artikel maken we een begin met de behandeling van het tweede gedeelte van dit boek van William Guthrie. In het eerste deel ging het om de vraag hoe wij kunnen weten of wij een zaligmakend deel aan de Heere Jezus Christus hebben. Guthrie heeft al die dingen die in de Schriften daarop betrekking hebben samen gevat in twee kenmerken: een waar geloof en een nieuw leven. Uiteraard hangen deze twee ook weer heel nauw met elkaar samen.

In het tweede deel van zijn boek gaat hij in op de vraag hoe wij dat zaligmakende deel aan Christus kunnen krijgen. Guthrie wil hen die niet weten of ze deel hebben aan Christus, onderwijzen geven om hen tot Christus te leiden. Dat proeft u in heel dit boekje. Guthrie is een bewogen prediker van

het Evangelie die zijn hoorders en lezers het liefste ziet aan de voeten van de Heere Jezus Christus.

Dit tweede deel heeft hij met name geschreven voor hen die de kenmerken die genoemd zijn in het eerste deel, niet op zichzelf kunnen of durven toepassen.

Het verbond

Vooraf maakt Guthrie enkele opmerkingen over het verbond. Hij doet dit om de weg tot de zaligheid in de Heere Jezus ons helder voor de aandacht te stellen.

Werkverbond

Guthrie begint met het verbond dat God met Adam heeft gemaakt voor de zondeval. De mens was in staat om dit verbond te houden (Prediker 7:29).

Maar de mens heeft door zijn ongehoorzaamheid gegeten van de verboden vrucht en heeft het verbond verbroken en zichzelf in de ellende gebracht. Guthrie haalt onder meer Hosea 6:7 aan waar staat dat het volk van Israël het verbond verbroken heeft zoals Adam dat heeft gedaan. Dit verbond staat onder ons bekend als het werkverbond. In dit verbond geeft God de mens het eeuwige leven als loon op zijn gehoorzaamheid aan Zijn geboden. Maar door de zondeval heeft Adam dit verbond voor eeuwig te niet gedaan. Het is onmogelijk om het eeuwige leven te verwerven door dit verbond. Door de werken van de wet zal niemand meer de zaligheid kunnen ontvangen.

Genadeverbond

Nu openbaart God in de Schriften Zijn genade. Hij nam Zich van eeuwigheid voor om mensen op een andere manier zalig te maken, namelijk door Jezus Christus en het verbond der genade.

Dit verbond heeft God al aan Adam en Eva geopenbaard (Gen. 3:15). De komst van Christus naar deze wereld om verzoening tot stand te brengen, heeft alles te maken met het genadeverbond. Door Christus kan God zondaren behouden. Dit genadeverbond heeft de Heere in alle geslachten aan Zijn kerk bekend gemaakt. De bekendmaking van dit genadeverbond houdt in dat de Heere de weg tot de zaligheid in Christus aan zondaren openbaart.

Het genadeverbond heeft de Heere met Israël opgericht. "Zo wordt het ganse volk van Israël het volk des Heeren genoemd en het wordt gehouden Hem te erkennen als hun God. Hij erkent het als Zijn volk. Ja, de Heere verbindt Zich ook om de God te zijn van hun zaad en de nakomelingen van hen, die zich zo onder Zijn inzettingen buigen. Het verbond is gemaakt tussen God en al het volk, jong en oud, al dan niet aanwezig op die dag (Deut. 29:11-15). En allen zijn bestemd onder enig teken van dat verbond te komen, gelijk aan Abraham bevolen werd (Gen. 17:10). Dit was niet alleen zo in het Oude Testament, maar ook in het Nieuwe Testament. De Heere biedt Zichzelf aan om onze God in Christus Jezus te zijn. En de mensen die belijden dit te aanvaarden en tot bewijs hiervan zich onderwerpen aan de ordinantiën, worden beschouwd als Gods verbondsvolk."

Dit uitvoerige citaat laat zien hoe Guthrie het genadeverbond behan-

deld. Het is niet mijn bedoeling om Guthrie voor het karretje van een bepaalde verbondsvisie te spannen. We kunnen, denk ik, wel zeggen dat Guthrie eenvoudig de Schriften naspreekt. De Heere heeft met ons en onze kinderen het genadeverbond opgericht. Guthrie laat niet na om in sterke bewoorden uit te drukken wat God doet in het genadeverbond: "De Heere biedt Zichzelf aan om onze God in Christus Jezus te zijn." In dit licht mogen we het genadeverbond waarin we begrepen zijn, nooit gering achten. In het genadeverbond biedt de Heere Zichzelf aan om onze God te zijn in de Heere Jezus Christus. Elk aanbod van de Heere is welgemeend en oprecht.

Tweeërlei kinderen van het verbond

Maar niet iedereen die dit aanbod van de Heere in het genadeverbond ontvangt, wordt behouden. "Velen handelen trouweloos met God. Velen zijn tevreden wanneer zij alleen maar in naam tot het genadeverbond behoren. We kunnen met de mond belijden tot het verbond te behoren en ondertussen niet oprecht van hart zijn. Alleen degenen die de Christus oprecht belijden als het rantsoen voor hun zonden, worden de geestelijke beloften van het verbond deelachtig gemaakt.

Deze schriftuurlijke benadering bewaart er voor dat we het genadeverbond overschatten. We zouden kunnen zeggen dat Guthrie hier de tweeërlei kinderen van het verbond aanduidt. Zij die alleen in naam de Heiland belijden en instemmen met de weg der zaligheid en zich onderwerpen aan Gods inzettingen, hebben niet het recht om Gods kinderen genoemd te worden. Dat geldt alleen van hen die door een oprecht geloof Christus hebben aangenomen. In hun leven worden de beloften van het verbond deelachtig gemaakt en vervuld. Deze heldere en bijbelse lijn is de moeite waard om te bestuderen en te overdenken.

Bijbels gebod

Hoe komt iemand ertoe om God in Christus aan te nemen? Het diepste geheim hiervan is Gods verkiezing. Alleen de uitverkoren doen de goede keus die de Heere in hen werkt. Deze fundamentele belijdenis, die Guthrie voor de volle honderd procent onderschrijft, staat hem niet in de weg om te spreken van een gebod om te geloven. Een citaat: "Toch heeft de Heere de mensen, die Zijn Evangelie horen, als een plicht opgelegd Zijn aanbidding van de zaligheid door Christus Jezus

aan te nemen, alsof het in hun eigen macht was dit te doen."

U ziet hoe sterk het gebod tot geloof onder woorden wordt gebracht. Wanneer wij onder de prediking van het Woord zijn, verplicht de Heere ons om te geloven. Wij worden verplicht om de zaligheid aan te nemen. Zo moet het Evangelie ook gebracht worden. Er mag voor de kerkgangers geen twijfel over bestaan wat zij moeten doen. Ze mogen het Woord van God niet verwerpen, maar ze moeten het door het geloof aannemen.

Laat de klem maar op ons afkomen dat de Heere ons onder die eis stelt. Wanneer deze eis in de prediking wordt verkondigd, krijgt niemand de ruimte om ongelovig te blijven. De predikers van het Evangelie hebben zo het Woord te brengen dat niemand kan denken dat hij wel onbekeerd en ongelovig mag blijven.

De eis moet zo verkondigd worden alsof de mens zelf kon geloven. Zo dringend moet de eis tot geloof ons na aan het hart gelegd worden.

Weet Guthrie dan niet dat het geloof een gave Gods is? Jazeker, Guthrie belijdt ook niet dat de mens zelf kan geloven. Hoe dringend de eis ook wordt verkondigd, geen mens kan van zichzelf geloven. Maar de Heere gebruikt deze bevelen en nodigingen om "de werkzaamheden tussen Hem en zondaren tot stand te brengen". Met andere woorden: De Heere gebruikt de eis om Zijn aanbod van de zaligheid aan te nemen, om een zondaar te brengen tot Hem. De Heere gebruikt de eis om ons te ontdekken aan onze aandacht om te geloven, opdat we tot de Heere zouden vluchten met het gebed om geloof.

"Zo is het dan een komen van onze kant en nochtans een trekken van Gods

(kant Joh. 6:44). Het is een trekken van Zijn kant en een nalopen van onze kant (Hoogl. 1:4). Een naderen van onze zijde en een verkiezen en doen naderen van Zijn zijde (Ps. 65:5). Het is een geloven of aannemen van onze zijde (Joh. 1:12) en tegelijk is het ons gegeven te geloven (Filipp. 1:29).

Guthrie verkondigt en belijdt voluit het geloof als vrije en soevereine gave van God. Wij kunnen dat met ons verstand ook nooit in overeenstemming brengen met de eis om te geloven, waardoor ons ongeloof als schuld voor God wordt aangewezen. We hoeven het ook niet logisch kloppend te maken.

Guthrie spreekt de Schrift na en laat het zien: "Het is een trekken van Zijn kant en een nalopen van onze kant".

Heeft die eis tot geloof ons biddend gemaakt? De Heere wijst ons ongeloof aan als schuld. Wanneer wij niet geloven en niet komen tot Christus, kunnen wij nooit een beroep doe op het feit dat God het ons niet heeft gegeven. Deze eis van de Heere wil ons uitdrijven naar Hem. Deze God kan het geloof werken in onze harten. De Heere wil het geloof geven waardoor ik de Heere Jezus aanneem. Onze catechismus belijdt als antwoord op de vraag: "Vanwaar komt zulk geloof?" Van de Heilige Geest. Die het geloof werkt in onze harten door de verkondiging van het Heilig Evangelie." De Heilige Geest gebruikt de prediking als middel. In deze prediking van het Evangelie wordt ons de gewilligheid van de Heere rijk verkondigd om te doen wat wij zelf niet kunnen. "Al wat u ontbreekt, schenk Ik, zo gij 't smeekt, mild en overvloedig". Ontbreekt het u aan geloof? De Heere geeft wat u nodig hebt. Roep Hem aan.

H. Polinder

Gaat de dominee voorbij? (7)

Wij stonden stil bij de predikant en zijn eigen geloofsleven. De opmerkingen, die gemaakt werden, waren niet alleen bedoeld voor de dominee, maar niet minder voor allen, die zich geregeld onder de bediening van het Woord bevinden. Het kan geen kwaad te beseffen, dat ook dominees gewone mensen zijn. Mensen van gelijke bewegingen als wij allen, die deze tweewekelijkse rubriek volgen. Juist de laatste weken hebben wij weer enkele schokkende berichten vernomen. Uit eigen kerk en daarbuiten. Het laat zich denken, dat deze berichten

niet nalaten verwarring, zo niet verbijstering op te roepen. Hoe is het mogelijk? Hoe kan dat nu gebeuren? Dezelfde vragen rijzen op in het domineeshart. Vragen, die om een antwoord schreeuwen, maar lang niet altijd naar tevredenheid beantwoord kunnen worden. Misschien is het goed, met behoud van de persoonlijke verantwoordelijkheid, te blijven beseffen, dat de duivel metterdaad zijn vurigste pijlen richt op het hart en huis van de pastor. Ziet hij kans daar zijn slag te slaan, dan zal hij dit beslist niet nalaten. Van een prediker uit het verre

verleden: Johannes Chrysostomus (350-407) is het rake gezegde bewaard gebleven, dat 'een herder door vele wilde beesten wordt opgewacht: de wilde beesten van de toorn, de moedeloosheid, de twist, de beledigingen, de huichelarij, de begeerte naar roem, de eierzucht. Die laatste is de meest gevaarlijke vijand, die permanent probeert het leven van de ambtsdrager te verscheuren'.

Dat deze eigenaardige reeks van verzoeken ook een geweldige schade kan berokkenen bij de uitvoering van één van de belangrijkste taken, waarvoor een predikant zich gesteld weet, nl. de bediening van het Woord, zal voor iedereen wel duidelijk zijn. Niet voor niets zijn er niet alleen in onze eeuw, maar zelfs de eeuwen door boeken en geschriften verschenen om het belang van de prediking aan te tonen als het kanaal waardoor God Zijn kerk plant, bouwt en bewaart.

Predikant en prediking

De preek komt in toenemende mate ter discussie te staan. Gaat het niet over de inhoud, dan wel raakt het de vormgeving van de eredienst, waarmee wij vanouds vertrouwd zijn geweest, die door bepaalde 'nieuwlichters' onder druk wordt gesteld. Als ik mij niet vergis, gaat dit niet één kerk echt voorbij. Het heeft immers alles te maken met onze zgn. beeldcultuur. De mens van vandaag is visueel ingesteld. Ook al lopen wij in onze gezindte met het t.v.-bezit en gebruik niet voorop (!), geen mens ontkomt aan dit verschijnsel. Alle mogelijke informatie wordt gevisualiseerd. Onze kinderen krijgen ermee te maken op school. Hoevele ouderen zijn er van afhankelijk op het werk. Wie de brede en soms verhitte discussie heeft gevolgd n.a.v. de informatie- en communicatietechnologie, weet dat hierover het laatste woord nog niet gezegd is (en geschreven). Wat hebben deze opmerkingen nu eigenlijk te maken met de zondagse preek? Wel meer dan u denkt!

Tegen wil en dank dringt het gesecculariseerde denken door in onze geest. Ongemerkt blijft er meer op ons netvlies geregistreerd staan dan ons lief is. Steeds moeilijker zal het voor het opkomende geslacht worden om zich van de 'beeldcultuur' los te maken en zich op de zondag te concentreren op het 'horen van het Woord'. Tegenover zoveel visueel geweld staat het eenvoudige Woord, dat gehoord wil worden. Evenwel als een kracht Gods tot zaligheid voor een ieder, die gelooft.

Nauwkeuriger gezegd: het geloof wordt zelfs door en in het horen van het Woord gewerkt. Bij alle veranderingen is dit onveranderlijk hetzelfde gebleven. Het behaagt God door de dwaasheid der prediking zalig te maken, die geloven (1 Kor. 1:21b).

Waar wij deze overtuiging kwijt dreigen te raken, verliest de kerk haar 'recht' van bestaan en beantwoordt de prediker van het Evangelie niet meer aan zijn voornaamste roeping: **Predik het Woord!** Houd aan tijdig, ontijdig; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Zoekt u deze vermaning in de Schrift op dan zal het u direct duidelijk zijn, dat wij hier de oudste bron treffen, die ons duidelijk maakt, dat 'de hoorcrisis' waaraan de kerk vandaag lijdt, niet van vandaag of gisteren is. 'Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen, naar hun eigen begeerlijkheden. En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden en zullen zich keren tot fabels' (2 Tim. 4:2-4).

Die tijd was er dus, maar is er vandaag in verhevigde mate. Daarom dienen wij ons meer dan ooit tevoren op de plaats en de waarde van de prediking te bezinnen. Deze bezinning op de prediking raakt allereerst de prediker, maar ook nu niet minder: allen, die hem horen! Hoe kijken wij tegen de prediking aan? Aan welke eisen behoort zij te voldoen? Wat verwachten wij ervan? Hebben wij voldoende oog voor de eventuele oorzaken, waardoor de prediking in diskrediet geraakt? Wat zal ons antwoord hierop behoren te wezen!

Deze en andere vragen laten zich gemakkelijk met enige andere aanvullen. Niet alles behoeft beantwoord te worden, als maar één ding duidelijk tot ons doordringt. Hoe wij het wenden of keren, willen benoemen of verduidelijken. Ontegenzeggelijk waar is het, dat er vandaag in de kerken sprake is van hetzij 'een geloofscrisis', dan wel een 'hoorcrisis' of een 'preekcrisis'. Toegegeven dat deze op de éne plaats nadrukkelijker blijkt dan op de andere. Maar neemt u de proef maar eens op de som en vraag de gemiddelde kerkganger aan het begin van de week mar eens, waarover 's zondags gepreekt werd.

Hoe kijken wij tegen de prediking aan!

Zijn wij ervan overtuigd, dat God wil dat er gepreekt wordt?! Dat is het

voornaamste motief om de waarde van de plaats van de prediking te onderstrepen. Hier moeten dus alle subjectieve gevoelens wijken. Niet wat ik van belang vind, is doorslaggevend, maar wat God ons overduidelijk heeft willen openbaren.

Daartoe zond Hij profeten en apostelen. Ja zelfs Zijn eigen Zoon. Daartoe was Hij gekomen om armen het Evangelie te verkondigen. Om te genezen de gebrokenen van hart, om de gevangenen te prediken loslating en de blinden het gezicht om verslagenen heen te zenden in vrijheid, om te prediken het aangename jaar des Heeren (Luk. 4:18 en 19). Geen andere opdracht heeft Hij nagelaten aan Zijn discipelen: 'Predikt het Evangelie aan alle creaturen' (Markus 16:15). En in Zijn Naam moet gepredikt worden: bekering en vergeving der zonden! (Luk. 24:47).

Welke eisen moeten gesteld aan de prediking?

Geen overbodige vraag, die zeker niet in een enkele zin afdoende antwoord is. Zo verschillend de juiste kijk is op de prediking zelf, zo uiteenlopend kunnen de eisen luiden, die aan haar gesteld worden. Wij zijn niet met weinig tevreden? Wij hebben allen onze eigen smaak en zin. Wij zijn allen in zekere zin 'kittelachtig van gehoor'! Het is niet zo moeilijk om te zeggen wat de verwachting is van de 'doorsnee hoorder'. Of wij nu als verwend of juist niet verwend bekend staan, wij hebben allen zo onze eigen(tijdse) eisen. Wanneer is een preek eigenlijk goed? Daargelaten of deze kwalificatie wel deugt! Want wanneer is een preek goed? Als er aangenaam geluisterd is. U mag het gerust weten, dat ik veel eerder de kriebels krijg wanneer men zegt zo fijn te hebben kunnen luisteren. Deugde mijn preek dan wel? Het kan goed bedoeld zijn, maar wat spreekt men daar dan mee uit? Dat is en blijft de grote vraag. Het gaat niet om goede prediking naar menselijke snit en maat, maar om de rechte bediening van het Woord. Is ook hierbij niet de enig juiste norm, het Woord van God zelf!

Vele pogingen zijn al ondernomen om de bijbelse prediking te omschrijven. Van Calvijn, die minder boeiend moet hebben gepreekt als dat men meestal veronderstelt, is bekend, dat hij er in de prediking vanuit ging, dat zij tot doel heeft om de gemeente des Heeren vóór de rechterstoel van Christus te dagen. Dat behoort ook Anno 1998 de

eerste en laatste eis te zijn, die aan de prediking moet worden gesteld. Vanwege deze hoge eis, die bepalend is voor de ernst van de prediking, wil ik, D.V. de volgende keer wat dieper ingaan op de resterende vragen omtrent de prediking naar de wil van God.

J.H. van Dijk

Jaarvergadering VGS

De jaarlijkse algemene vergadering van de Vereniging voor Gereformeerd Schoolonderwijs (VGS) zal D.V. gehouden worden op **zaterdag 25 april 1998** in de Jurriaanse Zaal van het congrescentrum "De Doelen", ingang Kruisplein 30 te Rotterdam. Aanvang **10.15 uur**, ontvangst met koffie vanaf 9.45 uur.

In deze vergadering zullen de heren W.P. van Kempen, plaatsvervangend directeur van de locatie Guido de Brès van het Wartburg College te Rotterdam en tevens ouder van een leerling die gebruik maakt van een voorziening voor speciaal onderwijs en W. Visser, directeur van de Eliëzerschool voor (z)mlk en de Obadjaschool voor lom te Zwolle, een inleiding verzorgen met als titel *"Integratie; lust of last?"*

Het referaat zal betrekking hebben op de integratie van zorgleerlingen in het regulier onderwijs als gevolg van o.a. het project Weer Samen Naar School, het "Rugzakje" en het VO/VSO-project.

Een bezinnend slotwoord zal gesproken worden door het bestuurslid Ds. W.J. Karels.

Voor deze vergadering zijn uitgenodigd afgevaardigden en overige leden van de bij de VGS aangesloten schoolbesturen en kerkenraden, alsmede onderwijsgeven.

Wij hopen dat velen hun medeleven met het reformatisch onderwijs zullen tonen door van hun belangstelling voor deze vergadering blijk te geven.

Het bestuur,

Ds. M. Golverdingen, voorzitter

A.L. de Boo, secretaris

Toerusting en ontmoetingsdag vrijwilligers

Het Landelijk Steunpunt Christelijke Vrijwillige Thuiszorg (L.S.C.V.T.),

waarin samenwerken Stichting Schuilplaats en de Nederlandse Patiënten Vereniging, organiseert voor de plaatselijke vrijwilligersprojecten, voor de vijfde keer, een landelijke toerustings- en ontmoetingsdag op D.V. dinsdag 19 mei 1998 te Nunspeet. Locatie is de Chr. Geref. Oenenburgkerk, Vlierweg 79 (hoek Bloemhofweg) te Nunspeet. Centraal thema: "Valkuilen tussen mantelzorg en vrijwilligerszorg".

Inleiders zijn: Marinus van den Berg en Ds. P. Vermaat.

De dag begint om 10.00 uur en zal om 14.30 uur afgerond worden.

Kerkenraden en overige belangstellenden zijn ook hartelijk welkom. Aanmelding door middel van overmaken van f 20,- per persoon (inclusief lunch) op postrekening 4097961 t.n.v.

Terminale thuiszorg te Veenendaal, o.v.v. Vrijwilligersdag Nunspeet. Nadere informatie: tel. 0318-555485.

Wij hopen op 18 april
aanwezig te zijn met een
uitgebreide boekentafel

0184 - 412461

Mbuma Zendingsdag Geldermalsen

De 35e zendingsdag van de Ned. Stichting Mbuma -Zending
wordt D.V. gehouden op

donderdag 30 april 1998

in één van de hallen van de fruitveiling "Geldermalsen e.o."

Aanvang 10.30 uur

Sprekers: 's morgens (10.30 - 12.30 uur)

- 1 Ds. Tj. de Jong, Staphorst, 1e voorzitter, opening
- 2 Ds. Donald Maclean, Glasgow uit Schotland (met vertaling)
- 3 Ds. J. Roos, Opheusden

Sprekers: 's middags (14.00 - 16.00 uur)

- 4 Ds. S. de Jong, Leerbroek
- 5 Dhr. J. Koppelman, Staphorst, vertelling
- 6 Ds. T. Klok, Urk, sluiting

Voor en na de bijeenkomst en tijdens de pauze is er gelegenheid om kennissen en vrienden te ontmoeten en de kramen van onze dameskransen enz. te bezoeken. Zoals gewoonlijk zijn er ruime parkeerterreinen beschikbaar. De Ned. Stichting Mbuma-Zending ondersteunt het geestelijk en medisch zendingswerk van de Vrije Presbyteriaanse Kerk van Schotland, welke reeds ruim 93 jaar in Zimbabwe werkt met thans 3 inlandse predikanten. Op vele plaatsen zijn kerkjes, scholen en medische klinieken.

De behoefte aan steun is nog steeds groot.

Giro-rekening penningm.: 16.17.570 t.n.v Mbuma-Zending te Genemuiden.

Aanvragen voor het in kleur geïllustreerde maandblad der Stichting bij de secretaris H. van Vliet, Cronjestraat 6, 3312 ED Dordrecht.

Zendingsbusjes en materiaal voor scholen e.d. aanvragen bij:

Dhr. H.J. Veenema, Watermolen 59-302, 7461 AZ Rijssen. Tel 0548 - 541125.

Het pand te bewaren...

Christen-zijn in een ongekerstende samenleving viel niet mee. Denk maar aan de eerste christen-gemeenten, destijds in Klein-Azië. Paulus riep Timotheüs op het pand te bewaren; het gezonde geloof te behouden. Ter bemoediging.

Christen-zijn in een ontkerstende maatschappij is ook niet gemakkelijk. De invloed van het christelijk geloof en van de kerk is sterk afgenomen. Met bijbelse waarden en normen wordt niet meer gerekend. Ontmoedigend?

Als we op de omstandigheden letten wel. Maar de wetenschap dat de HEERE regeert, stimuleert de SGP om overheid en samenleving op te roepen naar Gods heilzame geboden te leven. Een aanmoediging om...

**Gods Woord te houden.
Het pand te bewaren...**

Staatkundig Gereformeerde Partij
Laan van Meerdervoort 165
2517 AZ Den Haag
Telefoon (070) 345 62 26/ 346 86 88

Lijst

9

- Wij verzorgen begrafenissen in elke woonplaats op de Veluwe en in Flevoland
- Opbaring zowel thuis als in elk gewenst rouwcentrum
- Ongeacht bij welk begrafenis fonds men (eventueel) is aangesloten
- Dag en nacht bereikbaar
- Geen crematies

Begrafnisverzorging Vos

Het Drie 32
3888 KE Uddel
Tel. 0577 - 401689

Terminale zorg nodig?

Curadomi helpt met thuiszorg vanuit een christelijke levensovertuiging.

Curadomi

Organisatie voor thuiszorg

Zorg met een visie.
Bel tijdens kantooruren (0318) 54 82 65
buiten kantooruren 0900-82 12340 (spoed)

Een trouw- of belijdenistekst is een waardevolle herinnering aan een betekenisvol moment. Wij leveren deze in verschillende uitvoeringen, compleet met lijst.

Bel nu voor gratis brochure:

0346 - 21 39 06

De Waallijsten

Kunsthandel-Lijstenmakerij

**Bemiddeling
Kraam- en
Gezinszorg
Meijer (B.K.G.M.)**

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg. Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

**Bemiddeling Kraam-
en Gezinszorg Meijer**

Telefoon 0294-231145, mevr. J. Meijer.

Welkom in Elspeet!

De Feytahof

Hotel
Pension
Appartementen Tel. 0577 - 492142

Op ons vakantiepark bieden wij U:

- Royale hotelkamers
- 25 gezellige appartementen 2-10 pers. (ook mogelijk op vol-pens. basis)
- volop speelruimte voor de kleintjes en leuke activiteiten voor de groten
- en onze bijzonder goede keuken voor hen die van smullen houden.